

vendige Import af Produktionsfornødenheder er steget til ca. det fire- eller femdobbelte af, hvad de var før Krigen. Dette Forhold skal selvfølgelig give den danske Krone en uheldig Stilling.

Men derfor skal vi ikke give os Skæbnen i Vold og lægge Hænderne i Skødet, men vi bør være opmærksomme paa, hvad vi selv kan gøre for at bøde paa Ondet. Og meget kan gøres. Vi forbruger og indfører for meget. Vi arbejder for dyrt og — skønt jeg maa indrømme, at der er indtraadt siden Foraaret en ikke ubetydelig Bedring — tillige for uregelmæssigt. Og vi eksporterer for lidt. Regeringen har nedsat en Valutakommission, hvis Betænkning vi afventer i en nær Fremtid, og derefter maa vi tage Stilling til de Forholdsregler, den maatte anbefale. Det er at haabe og vente, at de udmærkede praktisk og teoretisk sagkyndige, som denne Kommission rummer, vil vide at finde Midler, der gaar ned til Ondets Rod, Midler, der virker hen til en Indskrænkning af Forbruget og en Forøgelse af Eksporten.

Men Trylleformularer maa man ikke vente af denne Kommission eller af nogen som helst anden. Den kan stimulere de sunde Bestræbelser i selve Samfundet og holde igen paa de usunde, det er alt. Saa gælder det om at undgaa Foranstaltninger, der kan synes at virke lindrende i Øjeblikket, men som i Virkeligheden forøger Ondet, saaledes som Stimuleringen af det hjemlige Forbrug ved Statstilskud til Nedsættelse af Prisen paa Varer, der kunde eksporteres, og Foranstaltninger til Forbrugets Formindskelse, der medfører udstrakt Arbejdsløshed. Det er desværre til at vente, at Arbejdsløsheden vil stige ikke ubetydeligt i Vinter, og man maa med Hensyn til de Forholdsregler, man anbefaler, være opmærksom paa, at der ikke imellem dem er Foranstaltninger, som medfører en meget stærk forøget Arbejdsløshed. Endvidere maa man søge at undgaa stærke og idelige Drejninger af Lønskruen, og ligeledes maa man ophøre med unødvendigt at hemme Erhvervslivets frie Initiativ. Visse Indskrænkninger og regulerende Bestemmelser har været nødvendige hidtil og vil være det i Fremtiden; men det maa ikke glemmes, at hvis vor Valutasituation væsentligt og afgørende skal forbedres,

maa det ske gennem den frie Erhvervsvirksomhed. Denne maa ikke hindres i at udfolde sit Initiativ.

Ogsaa andre Steder har vise Mænd været samlede for at finde Lægedom for Skader af samme Art som dem, der plager os; men enten det er Finanskonferencen i Bryssel eller de forskellige Valutakommissioner, der er nedsatte ogsaa i vore nordiske Nabolande, er dog, naar man vil lytte rigtig efter, Enden paa Sagen, naar alting er hørt, de 3 gamle Husraad, som ogsaa vore Fædre anvendte under den frygtelige Tid, der kom efter Napoleonskrigene, og hvormed de langsomt og gradvis, men sikkert hjalp Folket fremad til en sundere Økonomi. Det er Sparsommelighed og Indskrænkning af Forbruget; det er regelmæssigt og intensivt Arbejde; og det er for os her Forøgelse af Eksporten. Vi har i vort udmærkede Landbrug et Hjælpemiddel, som maa udnyttes til det yderste. Der er stort Begær overalt efter at faa Levnedsmidler, og den Eksportevne, vi har, bør benyttes saa meget som paa nogen Maade muligt. Videre i Visdom driver man det i Virkeligheden ikke hverken her eller andre Steder, men det, det kommer an paa, er at handle derefter.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er *Forslag til Lov om nogle Dyrtidsforanstaltninger*. Første Paragraf gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til efter Samraad med Tingenes Finansudvalg at fordele en halv Million Kroner til de Kommuner, der er særlig haardt økonomisk ramte som Følge af Dyrtiden. I Lovforslagets §§ 2 og 3 fornyer man de nugældende Regler, dog med den ikke ubetydelige Ændring, at Statstilskuddet forhøjes til 1 Kr. pr. Indbygger for 5 Maaneder, medens det efter den nugældende Lov er 1 Kr. pr. Indbygger for 7 Maaneder. Man har fundet det rimeligt at gøre denne Forandring, idet vi nu gaar Vinterhalvaaret i Møde, og det derfor er naturligt at give noget større Tilskud, end det sker efter den gæl-